

Abstrakt:

Tato práce se zabývá jazykovou analýzou vyjadřování varování, výhrůžky a hrozby ve španělštině a v češtině. Práce zkoumá komunikační strategie, jimiž mluvčí ovlivňují chování adresátů, a poukazuje na rozdílnosti mezi doslovným významem slov a jejich zamýšleným dopadem. Teoretický rámec studie vychází z koncepce řečových aktů a jejich vlivu na adresáty. Analýza využívá korpusový přístup ke zkoumání jazykových projevů varování, výhrůžek a hrozeb ve španělštině a porovnává je s jejich českými překladovými protějšky. Vybraná metodologie ověřuje teoretické koncepty prostřednictvím zkoumání reálného užívání (literárního) jazyka. Ačkoliv oba jazyky disponují širokou škálou systémových možností vyjádření, práce identifikuje jemné rozdíly ve způsobu, jakým jsou tyto funkce jazykově realizovány. Toto dokládá, že pragmatický význam výpovědi přesahuje specifické jazykové formy a do značné míry závisí na celkovém kontextu.

Klíčová slova:

varování, výhrůžka, hrozba, řečové akty, pragmatika, španělština, čeština